

[Alfred Jensen.]

har i Øjeblikket, hvor den er en Trusel mod selve det bestaaende Samfundssystem, og derfor udfinder man Planer, hvorefter man kan begrænse Arbejdsløsheden, kan bringe Tallene ned tilsyneladende. De Planer, som har været udklækket og fremsat, er Planer om Arbejdstjeneste o. lign. De arbejdsløse og de arbejdende, hele Befolkningen er interesseret i, at Arbejdsløshedstallet bringes ned, men det, Arbejderne ønsker iværksat, er ikke Arbejdstjeneste, er ikke Arbejdslejre eller forlænget Militærtjeneste, men helt andre Ting. Jeg har tidligere omtalt dem, nemlig bl. a. Nedsættelse af Arbejdstiden med fuld Lønudligning, et Spørgsmaal, som af Arbejdernes Organisationer er bragt paa Bane de senere Aar ved Overenskomstforhandlingerne. Kravet har vundet stigende Tilslutning blandt Arbejderne, ja, langt ud over Arbejdernes Kreds. Arbejdsbureauet i Genève har for øvrigt vedtaget en Konvention om en Nedsættelse af Arbejdstiden til en 40 Timers Uge med en vedhængende Resolution, som siger, at Arbejdernes Erhvervsfortjeneste ikke derved maa forringes. En saadan Nedsættelse af Arbejdstiden vil stort set ogsaa kunne iværksættes uden en Stigning af Varepriserne.

Det, som det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen omtalte, at de rige var blevet rigere, har tidligere været omtalt her, og der er mange Felter, hvor en Stigning af Arbejdslønningerne ikke vil bevirke, at Varepriserne stiger. Naturligvis vilde man derved komme nogle af de rige til Livs og bringe en Del af den store Gevinst over til Arbejderne og til de mindre bemidlede Lag i Samfundet, men derved skete der jo heller ikke noget ud over det, at Krisen blev mildnet for de fattige i Samfundet. Betydningen af en Arbejdstidsnedsættelse vil man naturligvis søge omgaaet og gjort værdiløs ved at hæve Arbejdstempoet, ved at gennemføre en stigende Rationalisering, men hvis Arbejdslønnen holdes paa det Niveau, den er paa nu, saaledes at Indtjeningsmulighederne og Eksistensvilkaarene ikke bliver mindre gode, vil der i alt Fald fra Arbejderne Side ikke blive gjort noget for at hæve Tempoet, hvilket Akkordsystemet jo ellers har faaet Skyld for at være medvirkende til.

Et andet Middel til at raade Bod paa Arbejdsløsheden, som ganske vist ikke vil

afskaffe den, men vil lindre Pinen for de mange arbejdsløse, vil være det Forslag, vi her beskæftiger os med, nemlig Iværksættelse af Arbejder. Vi er Tilhængere af disse Foranstaltninger og finder ikke Anledning til at knytte Bemærkninger til Lovforslagets Paragraffer, undtagen til § 8. Denne Paragrafs Stk. 1 bestemmer, at Lønnen skal være efter den gældende Overenskomst eller, hvis en saadan ikke findes, efter Særoverenskomst. Vi kan fuldt ud tilslutte os, at vi kommer væk fra den Ordning, som tidligere var gældende for Nødhjælpsarbejder, hvorved Lønnen fik et Fradrag paa 15 pCt. Vi har Eksempler paa, at Arbejdere, der har været vante til Jordarbejde, men som grundet paa Tidernes Ugunst ikke længere har været i Stand til at opfylde Arbejdsløshedskassens Bestemmelser og derfor er kommet ind under Begrebet langvarigt arbejdsløse, har faaet anvist Arbejde ved Nødhjælpsarbejder, Afgravningsarbejder, Gadearbejder, og dèr har disse Arbejdere, som har været fuldt ud kvalificerede, været aflønnet med en Løn, der laa 15 pCt. under den, som de ellers vilde kunne fortjene. Denne Spekulation i Folks daarligere Stilling er naturligvis usmagelig, og det er os en Tilfredsstillelse, at den nu forsvinder.

Stk. 2 i samme Paragraf er derimod efter vor Opfattelse mindre heldig; som Stykket er affattet, kan Arbejdslønnen jo ikke nedsættes, men til Gengæld vil der ske en Formindskelse af Fortjenesten ved Afkortning af Arbejdstiden med mindst en Fjerdedel. Det er meget godt, at Arbejdstiden sættes saa langt ned, at der kan komme saa mange i Arbejde som muligt, men man maa jo ogsaa se paa den Fortjeneste, som disse Arbejdere, der paa denne Maade kommer i Arbejde, vil faa. Det er ikke nok, at Arbejdsfortjenesten blot bliver større end den, man vilde have, hvis man kun fik Understøttelse; Arbejdsfortjenesten maa have en saadan Størrelse, at man ogsaa er i Stand til at bestride sine Udgifter, og hvis der kun bliver Tale om en mindre Stigning af de arbejdsløses Indtægt, vil de i Virkeligheden ikke være bedre stillede, end da de var arbejdsløse; de vil saa blot være kommet fra Asken i Ilden. Da det fortrinsvis er Arbejdere, der har gaaet længe arbejdsløse, der vil blive beskæftiget efter dette Lovforslag, vil vi mene, at den Grænse, der her er sat,